

A hallgatag férfi alapvetően békés természetű volt, többnyire felesége társaságában egész nap otthon tartózkodott. Mivel az olvasástól megfájdult a feje, a beszéd pedig untatta, ha csak tehetette, folytatásos sorozatokat vagy tudományos fantasztikus filmeket nézett, bár ez utóbbiak Varrónét mindig felidegesítették.

A hajnali csivitelés azonban kihozta a béketűrésből a darukezelőt. Csupán egy sebtében felrántott melegítőalsóban és egy trikóban indult el otthonról.

Felesége kora délután kezdte keresni, és miután estig sem lelt rá, értesítette a rendőrséget. Hiába bizonygatta, hogy férje sohasem maradt ki, a diszpécser felvilágosította, a hivatalos kutatás megindításáig néhány napot várnia kell.

– Nagyon aggódom Pistáért – mondta Varróné a sógorának másnap reggel, amikor a rokonság mozgósítható tagjaival ismételtlen az eltűnt darukezelő keresésére indult.

Délutánra váratlanul szerencsével jártak. Varró István a lakásától másfél kilométerre, egy lezárt gyártelep húsz méter magas ipari kéményén gubbasztott.

– Jó itt fent – mondta a mentésére kirendelt tűzoltóknak.

– A madárfütty már megszűnt – nézett körül –, de én maradnék még egy kicsit.

Beszélő, 2011/7–8.

(Magyar Csaba 1963-ban született Győrben. Prózát ír.)

Málik Roland

AZ UTOLSÓ KÁVÉ

Sejdítem, hogy lesz, öreg
talán még nem,
csak csendes ember.

Idegen földön – egyedül
hazád idegenebb –,
ott leszel akkor.

Szép nap ígérkezik.
Fél tízre jársz,
gringó,
presszó,
eszpresszó,
a levegő csupa fény.

A nullával kezdődik minden,
gondolod, rosszul,
sietve törölsz,
egy halálka előtted:
mit írsz?
s egy másik: minek?
a harmadik megint mint a macska,
egyre többen,
itt is, ott is,
bújócska, fogócska,
gyerekkori ócska
bögre alján két szemed,
azok is ők, bandzsa banda.

A kávé elfelejtet
(vagy rendeztet?),
mikor egy higgadt,
sunyi csepp megindul
a halántékodon.

Valami szöveget üt –
kongatás,
a semmin út,
és csak vad kékség mindenütt.

Megfordul minden –
nem, úgy marad.

Műút, 2011/4. [2011026]

(Málik Roland [1976–2011] verset írt.)

Kiss Anna

SUTTOGÁSOK

Ne zárd be
még a házat,

lehet, hogy
visszajárnak,

északról húz
a felleg,

a szárnyak
útrakelnek,

vontatják a
hajókat,

újholdak,
telő holdak,

kövére ül
a lélek,

a csőrök
vízbe érnek.

Bárka, 2011/4.

(Kiss Anna 1939-ben született Gyulán. Verset, prózát és drámát egyaránt ír. József Attila- és Babérkoszorú-díjas.)